ANUL I No. 14 — 4 PAGINI — 2 LEI — Miercuri 6 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Țăranul român e chezășia viitorului nostru.

Trebue să redăm muncitorului puterea producției, ca să putem ajunge la ieftenirea vieții; trebue să dăm țăranului liniștea ogorului, ca să poată munci, trebue să dăm orășanului siguranța vieții și a ordinei, cărturarului puterea gândului.

Intreaga Țară trebue să pășească la muncă și ordine.

(Generalul Antonescu)

DUCELE

de prof. M. ANTONESCU
vice-președinte și președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri

Evocarea personalității Ducelui in aceste ceasuri de luptă impotriva bolșevismului și de apărare a statului civilizat prin zidirea lumei noui intr'o Europă salvată, capătă azi caracterul unei adevărate inchinări.

Fiindcă cu 20 de ani in urmă un tânăr revoluționar, ultima expresie a bătrânului geniu politic latin, a pornit lupta impotriva anarhiei sociale, nu numai răsturnând pârghiile vechilor așezări, dar mai ales construind un spirit nou intr'un stat nou, pe ruinele celui vechiu.

Nu știu dacă imprejurările mari creiază oameni mari sau oamenii mari ridică imprejurările la măsura lor.

Dar este meritul revoluționarului Benito Mussolini de a fi pornit cel dintâi in Europa lupta impotriva anarhiei sociale, care creștea in umbra unui stat bătrân.

Ducele Mussolini a dărâmat statul retoric. A inlocuit sistemul coheziunii naționale verbaliste și a așezat națiunea pe baze realiste de solidaritate profesională.

Dar principiul cârmuirii l-a legat de ideia unei autorități totalitare.

Statul fascist, statul Ducelui Mussolini este un stat pragmatic, nu filosofic; mistic, nu raționalist; eroic, nu criticist; guvernamental, nu parlamentar; unitar, nu federalist; național, nu individualist.

Este meritul lui Benito Mussolini de a fi dăruit veacului nostru cel dintâi stat nou, creiator de lume nouă, statul fascist, expresie a unei noui civilizații politice.

A găsit Italia ingenunchiată de gloria factice a unei păci pierdute după un războiu câștigat inutil.

A găsit ordinea socială primejduită, ordinea economică răsturnată și primejdia comunismului, a descompunerii naționale, amenințând intregul destin italian.

Marele intemeetor al fascismului a pornit lupta impotriva primejdiei prăbușirii, inălțând prin lupta cămășilor negre, nu numai un nou stat italian, dar o nouă figură statală care trebuia să deschidă drum lumei noui, veacului nou; fiindcă anarhia socială, crescută in trupul vechiului stat, nu putea să fie combătută numai prin represiune, ci trebuia să fie inlocuită printr'o creație organizatoare.

De atunci, Roma eternă, Roma Cezarilor de altădată stă sguduită de puterea vijelioasă a acestui nou tribun al latinității și umple de glo-

(Continuare in pag. II-a)

IDEALUL DE MUNCĂ, URMĂRIT DE NAȚIONAL-SOCIALISM

Revista germană „Bucurie și Muncă", intr'un ultim număr, inchinat României, publică numeroase articole ale demnitarilor români și germani asupra idealului de muncă, urmărit de național-socialism.

Revista este deschisă de un mesaj al Conducătorului Statului, Generalul Ion Antonescu, cu următorul conținut:

„Bucurie și muncă"

Nu este numai un semn de infrățire și progres al muncii;

Este o deviză pentru o intreagă civilizație, pentru o lume nouă, pentru popoarele cari o alcătuesc.

Este semnul viitorului.

Este biruința idealului național socialist pe care se va zidi Europa de mâine.

GENERAL ANTONESCU

Munca, ideal constructiv al nouei Europe

D. prof. M. Antonescu, președintele ad-interim al consiliului de miniștri, semnează, in aceiaș revistă următorul articol:

Azi, in orizontul Europei apare viziunea lumii noui.

Din clocotul invrăjbit al puterilor biologice, din ciocnirea de fulger a ideologiilor, din lupta claselor antagoniste și a intereselor ostile, — se desprinde o nouă perspectivă.

Ea așează drumul Europei pe stânca sănătoasă a imbinării naționalului cu socialul; impăcarea popoarelor, impăcarea claselor printr'o nouă credință intr'o justiție națională și socială.

Totul rezemat pe autoritatea și drepturile Muncii. Munca devine astfel un nou ideal constructiv al lumii europene; ea tinde să libereze lumea europeană de autoritatea factice, de tirania reală a capitalismului internațional, de fetișismul convențional al aurului.

Acest proces de respect și biruință a Muncii a fost deschis de creștinism.

El a dărâmat prejudecățile lumii antice păgâne ridicând munca la rangul de valoare religioasă.

Revoluția franceză a subordonat efortul moral al muncii, consimțământului cerebral al voinței omului.

Dacă a putut servi civilizația prin ideia voinței laice de a munci, ea a provocat excesele libertății individualiste a muncii și reacțiile impotriva speculării muncii omului de voința mai puternică a altui om.

Prin această libertate individualistă a muncii, a născut excesele voinței patronului, organizând trufia păgână a capitalismului și indârjirea aprigă a proletariatului.

Prăpastia dintre factorii producției s'a adâncit născând o falsă ierarhie a muncii, a valorii ei sociale, prin lipsa de unitate și coheziune morală dela baza principiului insuși.

Lumea nouă, lumea național-socialismului, deschide prin lozincele Fuehrerului noui perspective.

Ea se intemeiază pe ideea justiției sociale, aplicată națiunilor și claselor.

Munca, temelie a vieții, a onoarei și a drepturilor nu se mai poate sustrage nici naționalului, nici socialului.

Munca devine o nouă religie a Națiunii, după cum Națiunea este o nouă religie a muncii.

Omul și Națiunea aparțin justiției sociale.

Lipsită de balanța Națiunii, munca nu are nici valoare, nici ocrotire.

Lipsită de temelia muncii, Națiunea nu are nici putere, nici drepturi.

Iată pârghiile unui nou și mare ideal, eșafodajul unei legi autoritare, prin care se va renaște Europa.

Profesor MIHAI A. ANTONESCU

Rolul României

Ministrul Germaniei la București d. baron von Killinger ,scrie următoarele cuvinte asupra rolului ce-i revine României:

România se găsește astăzi, in lupta pentru o Europă nouă, alături de Germania. România, prețiosul partener economic al Germaniei, a devenit un aliat al R'eichului și al politicii Axei, incepând din toamna anului trecut, dela reorganizarea internă a statului, sub conducerea prevăzătoare a Generalului Antonescu. Mărturisirea increderii conducerii Statului Român in Germania național-socialistă și in Italia fascistă, aderarea României la pactul Tripartit, sunt tot atâtea etape pe drumul cel nou. Biruința sigură a armelor germane asupra Angliei plutocrate constitue o chezășie a faptului că această cale va duce România spre un viitor care garantează poporului român o desvoltare rodnică și completă, pe baza unui continent consolidat, sub semnul fericit al bucuriei și muncii.

Von KILLINGER

NOUI PERSPECTIVE DE VIAȚĂ ORGANIZATĂ IN BASARABIA ȘI BUCOVINA

După ceasuri de cumpene trecute eroic, armatele noastre dăruesc neamului o nouă epocă istorică, pentru a pune in valoare jertfele soldaților și pentru a alunga pentru totdeauna o mentalitate dăunătoare românismului din Basarabia și Bucovina. Conducerea Statului a hotărât o nouă organizare a vieții in provinciile realipite la trupul Țării sfârticat anul trecut. Pe cuprinsul lor nu va mai rămâne nici o urmă de politicianism bolnav, nici un tipar invechit care ar putea dăuna intr'o formă oarecare organismul românesc al statului intregit la Răsărit. Vechea așezare imbolnăvită de democrația masonică va fi inlocuită din temelii. Peste ruina organizată prădalnic de comuniști și jidovii constituiți in hoardă noul sistem de politică administrativă a guvernului va fi descătușat de centralism și netributar nici unui biurocratism cu forme goale, cu scriptologie de prisos.

Din felul cum e organizat sistemul acesta care se bucură de o autonomie totală, se va asigura atât viața etnică a românismului, cât și viața economică, culturală, geniul mereu inoitor.

Nu este pierdut din vedere nimic. Nici chiar alegerea minunată a acestui loc de reconstruire națională.

Pe plan cultural, Basarabia și Bucovina au rămas in urmă fiind mereu apărătoare a vieții culturale din celelalte provincii. Fiind sub stăpânirea rusească și nefiindu-le admis să scrie și să-și spună cuvântul lor in românește, ele au luptat cu desnaționalizarea. Printre arme muzele totdeauna tac, aportul lor la cultura românească urma să se definească mai târziu.

Dar fiindcă odată cu cultura unei provincii se nasc și elementele care promovează celelalte forme de viață, in noul sistem de viață organizată in Basarabia și Bucovina, guvernul va ajuta să se desvolte cât mai repede posibil.

Basarabenii și Bucovinenii sunt mândri de sarcina care le revine și vor ști să fie vrednici de alegerea pe care o face Conducătorul Statului cu ei.

Solidaritatea prin furtunile abătute de muscali ii va ajuta acum să deslege băierile limbei și ale sufletului, să spue și să scrie din tot ce are mintea și inima lor mai deosebit.

Din vina politicianismului, literatura și cultura basarabeană in genere au intârziat cu o generație. Indrumată greșit cei mai mulți scriitori din generația de după războiu, s'au solidarizat cu dușmanul și au rămas să ne batjocorească limba și neamul.

Guvernul va șterge pentru totdeauna această mentalitate. Pentru a asigura românismul, pământurile libere, fără stăpân și cele jidovești, vor fi impărțite familiilor soldaților care au luptat pentru desrobire.

Pentru cei refugiați și repatriați li se vor intoarce sub forma unui dar din partea statului, dar vor fi obligați să respecte anumite restricții impuse de stat numai spre folosul lor și al neamului.

In felul acesta, și numai in puțină vreme, cele două provincii vor păși in fruntea celorlalte și vor aduce un aport nou de viață, cu totul insemnat.

Neculai V. Coban

Cetatea Tighina

Pentru frații din robie

Nesfârșit a fost lanțul suferințelor fraților care au indurat robia timp de un an. Dacă unele din aceste incercări au lăsat urme mai puțin simțite, dacă rănile lor se pot vindeca mai repede și mai ușor, sunt insă și lovituri din cele două provincii, lovituri a căror durere se va gusta amar incă mulți ani: sunt deportările.

Au fost luate familii intregi in miez de noapte, atunci când spaima produce sminteli; au fost ridicați fruntașii satelor și intelectualii, singuri sau cu femei și copii și duși cu toți in locuri necunoscute, unde nu se știe de vor mai fi in viață.

A fost cel mai sigur mijloc de a omori vlaga Neamului românesc, această deportare, această frângere a familiei prin indepărtarea tatălui, sau imprăștierea gospodăriei prin părăsirea ei de către toți ai casei exilați. Rușii au intrebuințat acest ultim mijloc de distrugere a românismului in Basarabia și Bucovina, abia in vremea din urmă, când au observat că moldovenii nu sunt inclinați de loc a se schimba după cântecul bucuriilor comuniste.

Astăzi se văd sate intregi lipsite de brațele bărbaților ori pustiite cu totul de orice suflare românească. Sunt locuri jalnice aceste așezări prin care urlă câini flămânzi și cântă cucuvaele pe casele in care nu mai arde focul vieții.

Dar bucuria satanică a oamenilor fiare din impărăția roșie e pe sfârșite. Ii vom alunga pretutindeni in stepele intinse, ii vom fugări până la completa decimare și undeva trebue să găsim pe frații duși in robie intocmai ce pe vremea năvălirii Tătarilor cu care Rușii s'au infrățit. Le vom găsi măcar mormintele și tot va fi o mângăiee.

Frați in robie, voi nu ne auziți chinurile vieții sau in liniștea de dincolo de lumea noastră, dar noi vă simțim inima românească pe care ați dus-o ori o duceți incă in depărtări cu tristeți fără soare.

Primiți soarele gândurilor și al ințelegerii noastre!

Urmele regimului roșu în Bucovina și Basarabia

Biserica și școala

Curând după răsturnarea regimului țarist, Rusia și-a inchis ermetic frontierele și, sub pretext că așează scietatea pe baze noui și creiază un nou tip de om, n'a mai permis să pătrundă in interior nici unui curent ideologic care putea să mai amintească de cultura și formele de viață europene. Dela inceput trebue să observăm că prin om nou comuniștii au ințeles un om in ființa căruia să fie cu desăvârșire stârpite nevoile spirituale care reprezintă esența umanității culte. Prin nevoile spirituale care trebuesc nimicite in om, in sensul regimului comunist, se ințeleg inainte de toate religia, cultura, libertatea, trăirea efectivă in mijlocul familiei și națiunii, etc. Tipul de om creiat de regimul roșu este un fel de automat, un om fără nevoi spirituale, fără credință, fără sentimente și fără legături sufletești cu unitatea socială unde s'a născut.

Din nevoia de a nu provoca prea mult populația din Bucovina și Basarabia, Rusia a menajat oarecum viața spirituală in aceste provincii și n'a aplicat in intregime programul și metodele ei. Cu toate acestea, pretutindeni, in biserică, in școală, in orice instituție de cultură și indrumare cetățenească, se găsesc urmele acțiunii de desrădăcinare și distrugere a oricărei valori umane.

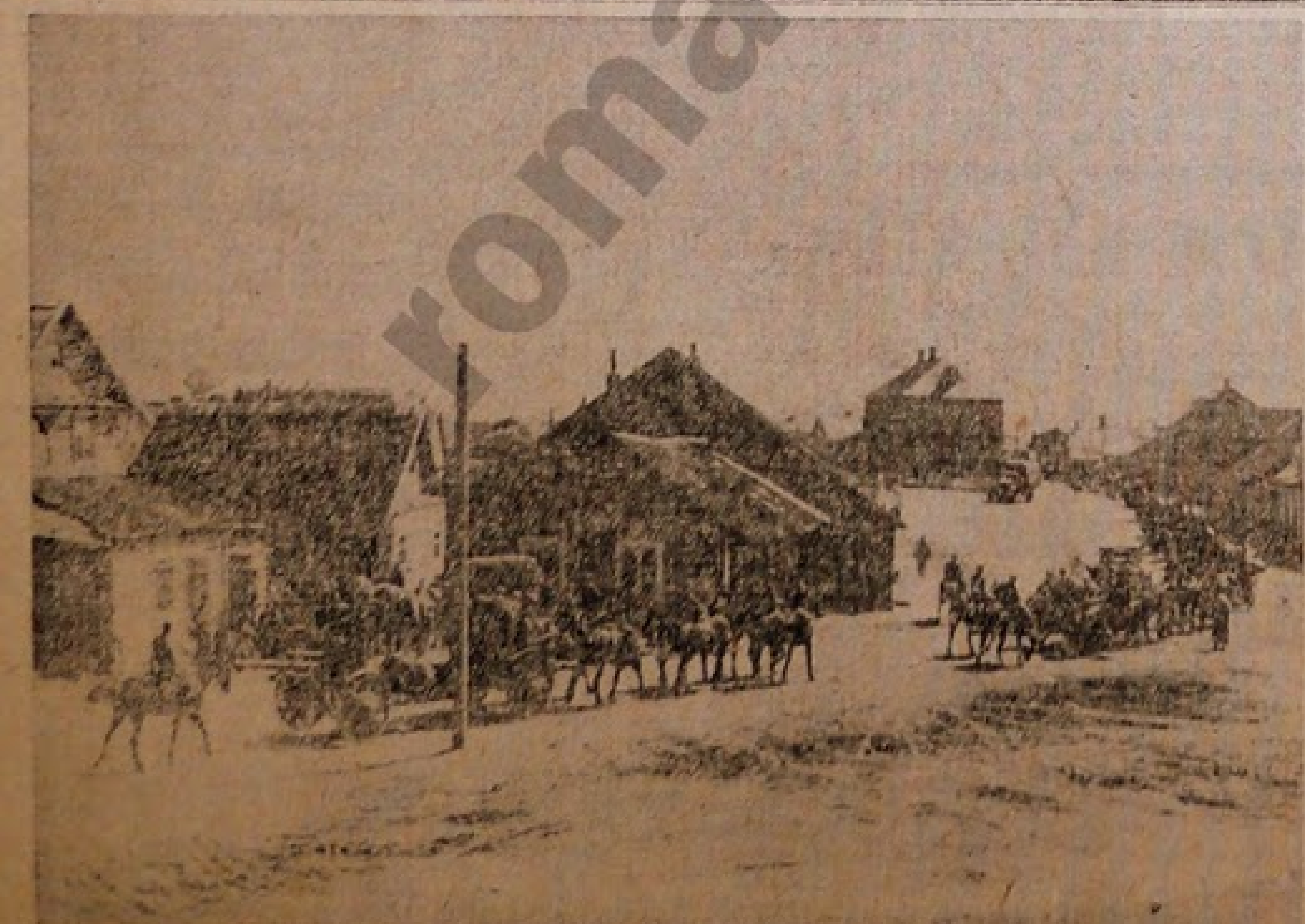
Bolșevicii au incercat să distrugă bisericile și să desrădăcineze credința creștină din sufletul poporului din Bucovina și Basarabia, așa cum făcuseră mai inainte pe intreg cuprinsul Rusiei. După ce au ocupat cele două provincii românești, bolșevicii au proclamat că acordă religiei toată libertatea, insă in fond au folosit toate mijloacele de care dispuneau ca să impiedice funcționarea normală a bisericii și conservarea credinței creștine. Acțiunea anticreștină intreprinsă de bolșevici s'a desfășurat sub forme diverse și in direcții diferite: a) regimul roșu a prigonit, arestat și deportat numeroși preoți, lăsând foarte multe biserici fără slujitorii lor recunoscuți; b) a pus impozite mari asupra bisericilor — socotite după valoarea locativă a bisericilor, ca și cum ar fi fost intreprinderi comerciale — intre 6000 și 20.000 ruble anual (valoarea unei ruble fiind 40 lei); c) a interzis predica in biserică și orice procesiune religioasă; d) a interzis preoților să apară in public in hainele lor preoțești și i-a obligat să renunțe la orice propagandă in favoarea religiei; e) a obligat profesorii, invățătorii și persoanele ce se aflau in contact cu tineretul și publicul larg, să facă propagandă contra religiei și să caute să scoată poporul de sub influența ei; f) a răspândit in massele largi ale poporului mari cantități de literatură anticreștină; g) a batjocorit și pângărit bisericile și obiectele de cult, etc.

Biserica românească a rezistat cu indârjire acestui val de nimicire. Preoții au infruntat prigoana și și-au indeplinit misiunea, credincioșii au făcut sacrificii și au plătit impozitele ca bisericile să rămână deschise. Menționăm câteva fapte: Un preot bucovinean a slujit in șapte biserici care n'aveau preot și a asigurat oficierea religiei intr'o regiune intreagă; catedrala din Chișinău a plătit 20.000 de ruble impozit, a rămas deschisă și și-a indeplinit misiunea cu succes. Rolul ei se poate aprecia și după aceia că a fost frecuentată de mulți ofițeri bolșevici, de foarte multe soții de militari și, ceva mai mult, in ea au primit botezul numeroși copii, unii mai mari de cinci ani, aduși in sânul bisericii de către părinții lor. Astfel, a stat larg deschisă și a primit in ea nu numai pe credincioșii localnici, dar și pe cei veniți de departe, cărora regimul comunist le-a interzis să practice religia creștină.

Rusia sovietică s'a servit de școală, ca de un puternic instrument, pentru a distruge in sufletul poporului credința creștină și principiile culturii și vieții europene. Metoda de instrucție și educație comunistă n'a fost aplicată decât in parte in Bucovina și Basarabia, deoarece autoritățile s'au temut să nu provoace prea mult populația. Cu toate acestea, acțiunea de bolșevizare a lăsat urme evidente in școala din provinciile românești.

Școala din Bucovina și Basarabia a fost un adevărat haos. Totul s'a

(Continuare in pag. II-a)

Artileria ușoară germană in marș printr'un orășel din țările Baltice

DUH ŞI SLOVĂ

CETATEA-ALBĂ

Măreţ se'nalţă fruntea de turn Cetatea Albă,
Pereţii ca zăpada au negrele zăbrele:
De când s'a dus Stăpânul s'au tras zăvoare grele
La porţi şi pe cărare crescut-au spini şi nalbă.
Iar tânăra Domniţă — o porumbiţă dalbă —
In haine mohorite, suspină'n colivie:
Aşteaptă Voevodul din bătălii să-i vie,
Şi-i cad mărgăritare din ochi pe scumpa-i salbă.
In nopţi târzii de veghe, incătuşindu-şi dorul,
Din zori în zori Domniţa în taină visu-şi toarce,
Şi în năframa-i albă cu lacrimi multe-şi stoarce,
Vărând că nu mai vine din luptă Domnitorul.
Domniţa mea, nu plânge, căci mâine se va'ntoarce
Cu oastea lui viteaz în ţară Voievodul:
Şi-l va primi cu chiot şi cântece norodul,
Şi va'ncăpea'n Cetate — dobânda să-şi descurce.
Cutezător, rădică-ţi spre soare fruntea dalbă!
Iar mâni, când va apune un urât sinistru
O lume de sclavie — drept stăvilar la Nistru —
Te vei'nălţa din vremuri, o, tu, Cetate Albă!...

ION BUZDUGAN

CRESTĂTURI

■ Românul nostru, ţăranul dela plug şi brazdă, a suferit nespus de mult de pe urma leprei jidoveşti, distrugătoare de suflete şi neam. Punând mâna pe toate crâşmele din bogatele sate româneşti, — pentru a putea mai uşor să-şi îndeplinească, cu ajutorul băuturilor alcoolice, diabolicul scop, — aceste elice paraziţi ai neamului, au căutat să aducă la sapă de lemn, în scurt timp, pe cei care i-au răbdat şi i-au îmbuibat. Nu degeaba, cântă Românul şi plânge:

Jidove otrăvitor,
Tu eşti şarpe muşcător
Tu în zi m'ai făcut Domn
M'ai muşcat noaptea prin somn,
Muşcătură veninoasă
Ce m'a pătruns pân' la oasă.
Nu poate să-mi folosească
Nici doftor cu doftorie
Nici spiţer cu spiţerie,
Cu rachiu pe veresie
M'ai adus la sărăcie.
Ca pe cruce tu m'ai pus
Colicia mi-ai adus
Numai unul Dumnezeu
Să vadă de-amarul meu!

Orică de bogaţi ar fi jidanii, oricâte comori ar fi strâns prin mită şi hoţie, ţăranul nu le spune niciodată: cucoane; n'are pentru să le spună, chiar dacă ar şti că este dus la spânzurătoare. Iuda, spânu, Tarhonu, Harharu, Perciunatu, Tărtan, — aşa-i numeşte el pe fiii lui Israel. Seara şi dimineaţa se roagă cucernic să-l ferească Atotputernicul:

Şi de bir şi de soldat
Şi de Iudă blestemat,
Sau tună şi fulgeră:
Să trimeată Dumnezeu sănătate
La creştinătate;
Păgânii
Să-i mănânce câinii;
Să iele boala 'n ţigani,
Râia 'n jidani!

■ Prin imprimarea specificului naţional, înţelegem strădania conştientă a culturii de redresare naţională, jidanii au introdus în literatura română (ca şi în cea universală, negativismul, e-lucrubraţiile iudaice ale spiritului lor. Etnicul şi eticul puţin îi interesau pe stimabilii aventurieri cu tendinţe distructive. „revoluţionari" în domeniul „artei desăvârşite", neobosiţi exploatatori şi cântăreţi ai „inconştientului pur".

Iată ce trâmbiţează ultimul manifest dadaist: „Revolta totală până la anarhie, lăţită dezgust pe buze al moralei. Dada ştie tot, Dada scuipă tot". Scuipă orice frământare autohtonă, care îşi are rădăcinile adânci în pământ şi care proslăveşte pământul. Vreţi să cunoaşteţi un străluciț exemplu de pictopoezie (cu formula: „Cititor, deparaziteaza-ţi creerul")? Dela Stephan Roll citire:

Noi infuzăm atomului dinamică
elastici constructivi
plămânii oraşelor
vertebre de bronz
muşchii schize de platină
suntem gorile zilei
mâine vor veni alţii
sportmani
vom răscoli straturi geologice
cu rămă de metal
vibrantă
prin latitudini
artere de magnet
sânge
vertigiune
incandescentă
respiraţie
viaţa ruptă din fuse
oţel...

Mai e nevoe de vreun comentariu?

■ In „Imperativul momentului istoric", d. prof. I. Găvănescul scria aceste rânduri nemuritoare, adevărate şi incisive:

„Nu pot instrumentele melodice ale altor suflete etnice că să participe armonic la simfonia culturii noastre. Ele nu cunosc din felul constructiei lor şi nu ştiu să sune decât nota neamului lor. Ce simfonie românească vei scoate din ele? Nu poate esenţa geniului naţional al altor suflete etnice să cristalizeze în altă formă, decât cea potrivită lor de zămislitoare a popoarelor".

Chişinăul ars

PE UNDE A CĂLĂTORIT TINEREŢEA

Am trecut încet, sfios ca o umbră temătoare de sine, printre ruinele ce înseamnau cărarea drumului tinereţii. Aleia de plopi bătrâni era o înşiruire de schilozi cu frunze pârlite de fum şi limbi de foc. Braţele crengilor atârnau rupte din umeri sau coate, iar unii din plopi dragi cu fruntea ascuţită ieri, a coroanelor ca nişte sfeşnice noui aprinse sub cer, erau frânţi de mijloc şi plângeau din răni albe peste care zilele şi torceau cenuşiul morţii.

Şi sufletul tânăr de odinioară, căuta printre molozul ulițelor răzoarele cu flori fragede; avea nevoie de balsamul miresmelor tari, să se îmbete, să viseze, să retrăiască frumosul.

Florile nu le-a mai udat nimeni. Cele mai multe s'au uscat. Unele au îndrăznit să înfrunte uitarea oamenilor noui şi-au în flori sărac, îmbrăcate în cămăşi subţiri de cit, peste care au nins ploile schimbându-le culoarea şi-a ars soarele neîndurării, furându-le parfumul.

Nu mai era nici uliţa tăcerilor împletite în ghirlande peste umerii caselor albe în cetatea liniştii; n'am mai găsit nici uliţa umbrelor noastre de odinioară, a căldurilor fără ţintă, fără sfârşit, în braţele marilor credinţe şi a nesdruncinatelor bucurii de început. Florile, florile, erau nişte biete flori artificiale aproape, în chircirea creşterii sub povara oamenilor ciudaţi, cu suflete solzoase şi inimi neîncăpătoare.

Atunci am bătut la poarta întâlnirilor dragi şi am aşteptat, dar poarta nu s'a mai deschis. N'avea ce să se deschidă. Nu mai era poartă. Nici casa în care am stat cu luna în fereastră şi am ciugulit împreună, din palma nădejdii, florul depărtării viitorului, nu mai era.

In locul unde a înflorit caisul tinereţei, trona maiestos în hidoşenia sa un bloc de moloz şi de jale.

Nu, nu, n'am mai găsit nimic din ce a fost.

Zadarnic am închis ochii, spre a nu vedea; am plecat spre a crede că n'am fost pe acolo. Zadarnic...

Prin locurile scumpe nu mai este de cât scrum.

Aşa încât, tovarăş scump al călătoriei din tinereţe, nu te grăbi să revezi cărările pe unde visul nu mai poate plăti în tihnă.

Te vom reface încă mai frumos, Chişinău, oraş al tinereţei călătoare.

Sabin Velican

In zilele de pribegie

Ajutorul dat refugiaţilor basarabeni de Societatea „Crucea Roşie"

Profundele deosebiri între noi şi ruşi cu privire la regimul administrativ, economic şi religios au fost factorii de seamă, care ne-au dus pe calea pribegiei.

Mare parte din cei ce deţineau funcţiuni precum şi populaţia, a plecat în fugă, fără hrană şi fără îmbrăcăminte, părăsind tot şi fugind îngroziţi de ce vedeau în momentul plecării.

Nu mai este pentru nimeni un secret, că mulţi din fraţii noştri şi funcţionarii autorităţilor ce rămăsese să predea instituţiile, au fost ucişi de hoardele evreo-comuniste năvălitoare.

SESIZAREA CRUCII ROŞII

In zorii zilei de 28 Iunie 1940, când calvarul pribegiei noastre începuse, Marele Stat Major prin d. Alexianu, anunţă comitetul de direcţie al Crucii Roşii, care se afla adunat modul cum se va face evacuarea, direcţiile pe care le vor lua convoaiele şi regiunile în care se vor aşeza refugiaţii.

Astfel s'a comunicat că refugiaţii din Cahul şi Ismail trec Prutul pela Galaţi, urmează drumul Chitila şi Titu, cantonând în zona Goleşti-Topoloveni-Stâlpeni. Cei din judeţele Tighina şi Cetatea Albă au urmat drumul Galaţi—Valea Călugărească cantonând în zona plasa Drăgăneşti jud. Prahova. Acei din Lăpuşna şi Orhei prin Ungheni—Tecuci, cantonând în regiunea Mizil-Pătârlagele. Refugiaţii din Hotin, Soroca, Bălţi vor cantona în zona Piatra Neamţ.

Având situaţia drumurilor pe unde vor trece convoiurile, Crucea Roşie trimite filialelor sale din Iaşi, Botoşani, Dorohoi, Paşcani, Fălticeni, Roman, Bacău, Vaslui, Tecuci, Galaţi, Focşani şi R. Sărat următoarea telegramă:

„Luaţi la timp împreună cu autorităţile locale, măsuri pentru hrănirea şi încartiruirea refugiaţilor din Basarabia şi nordul Bucovinei."

In acelaşi timp s'a trimis o altă telegramă filialelor Galaţi, Câmpul-Lung, Piteşti, Buzău, Târgovişte şi Ploeşti cărora le prescrie înfiinţarea de cantine şi posturi de prim ajutor, precum şi dispoziţii pentru încartiruiri.

INFAPTUIRI IN CAPITALA

In Capitală se organizează o echipă de asistenţă sub conducerea d-nei dr. Burileanu, care să îngrijească de cantine, dormitoare şi ajutoarele băneşti.

Se deschide câte o cantină la Gara de Nord, gara Chitila, şcoala Ciovică.

La şcoala Ciovică se trimit şi se instalează 40 paturi (20 pentru bărbaţi şi 20 pentru femei). La şcoala „Heliade Rădulescu" se instalează 30 paturi; la Asociaţia Creştină a Femeilor 20 paturi, 10 perine, 20 feţe perine, 20 cearşafuri.

S'a numit comisia de aprovizionare compusă din d-nele Berceanu, Diamandi şi alţii.

S'a înfiinţat un birou al materialelor sub conducerea d-lui col. Mârzea Sofronie pentru coordonarea tuturor materialelor şi distribuirea lor.

Comitetul Central al Crucii Roşii convocat în ziua de 2 Iulie 1940 pus în curent cu toate dispoziţiunile luate le aprobă, dând mână liberă comitetului de direcţie.

ORGANIZAREA SERVICIULUI DE ASISTENŢA LA ŞCOALA CIOVICA

Organizarea întregului serviciu dela Şcoala Ciovică având conducerea centrală compusă din d-nele Ioana dr. Burileanu şi Florica Marcoţzi, a fost împărţit în 6 secţii şi anume: secţia I-a: asistenţa refugiaţilor, secţia II-a: postul de prim ajutor, secţia III-a: baia şi deparazitarea, secţia IVa: cantinele, secţia V-a: efecte de îmbrăcăminte şi atelierul de reparaţiuni, secţia VI-a: căminele, precum şi serviciul de automobile cu misiunea de a transporta refugiaţi bolnavi la spitale, etc., etc.

Această organizare se păstrează, cu mici modificări până la 20 Octombrie 1940, când activitatea Crucii Roşii reducându-se, se modifică şi structura organică a distribuirii ajutoarelor.

La 25 Noembrie încetează orice activitate de ajutorare din partea Crucii Roşii, ea continuându-se numai prin Comisariatul General al Refugiaţilor care luase fiinţă, şi prin Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale.

DESFĂŞURAREA ACTIVITAŢII LA CENTRALA

Pentru a ne face o slabă idee de munca fără preget şi istovitoare, dăruită cu toată bunăvoinţa de doamnele dela Crucea Roşie, vom arăta activitatea împlinită de fiecare secţie şi fiecare birou.

Astfel secţia I asistenţă: biroul 1 a adăpostit în cămine 3.653 refugiaţi cu 127.403 zile Biroul 2 a servit 125.485 mese în valoare de lei 2.219.994. Biroul 3 a acordat ajutoare băneşti la 1522 persoane însumând în total lei 424.175. Biroul 5 a dat efecte la 15.000 de persoane. Biroul 6 a plasat în servicii la societăţi 5.000 de persoane.

Secţia II-a post de prim ajutor, a dat consultaţii medicale la un număr de 7.181 persoane, internând în spitale sanatorii, etc., etc.

Secţia III-a băi şi deparazitare, a deparazitat 2624 persoane.

Secţia IV-a cantina şcoala Ciovică a distribuit 5219 sandvichuri, 2880 ceşti de ceai, 3218 porţii cu lapte cu griş sau orez etc.

ACTIVITATEA FILIALELOR DIN PROVINCIE

Filiala Crucii Roşii din Bacău în timpul dela 28 Iunie—28 August 1940 a împărţit ajutoare în valoare de lei 1.192.992.

Filiala Crucii Roşii din Bârlad dela 28 Iunie—13 Iulie a împărţit alimente în valoare de lei 85.000.

Filiala Crucii Roşii din Botoşani a împărţit haine şi alimente în valoare de lei 270.219.

Filiala Crucii Roşii din Brăila a împărţit ajutoare de la 29 Iunie—12 Septembrie în valoare de lei 522.000

Filiala Crucii Roşii din Braşov a dat ajutoare în valoare de lei 967.190.

Idem filialele: Câmpina lei 300.000 Corabia lei 25000; Curtea de Argeş 21.584 lei; Craiova 250 mii lei; Dorohoi 121.000 lei; Focşani 27.000 lei; Făgăraş 241.763 lei; Fălticeni 50.000 lei; Giurgiu 23.000 lei; Galaţi 142.000 lei; Gura Humorului 18.000 lei; Hunedoara 139.000 lei, precum şi alte filiale pe care nu le avem la îndemână.

In rezumat Societatea Naţională de Cruce Roşie în opera de ajutorare a refugiaţilor Basarabeni şi Bucovineni a cheltuit suma de lei 50.192.435.

Acum când ne întoarcem la vetrele noastre gândul nostru se îndreaptă către Femeia Română care prin dragoste, abnegaţie şi devotament împins până la suferinţă, a venit cu un minut mai de vreme în ajutorul celor ce şi-au părăsit casa şi familia, sosind goi şi flămânzi în casa fraţilor lor din vechiul regat.

Nic. I. Postolache

PENTRU REFACEREA CATEDRALEI CHIŞINĂULUI

In localitate a luat fiinţă un comitet de iniţiativă pentru reconstrucţia sfântului locaş al Mitropoliei Basarabiei, distrus de hoardele fără Dumnezeu, în retragerea lor ruşinoasă peste Nistru.

Acest comitet a lansat următorul apel către românii de pretutindeni:

FRAŢI ROMÂNI,

Ostaşul român, prin înţelepciunea Domnului General Antonescu, Comandantul de Căpetenei al Armatei, a readus Basarabia la Patria Mamă.

Chişinăul, capitala Basarabiei, oraşul unirii, a fost distrus de nemernicii bolşevici. N'au cruţat păgânii nici măreaţa şi frumoasa Catedrală.

Generalul de Corp de Armată N. Ciupercă a luat iniţiativa de a reface acest templu, stâlp al credinţii neamului.

Ofiţerii Comandantului acestei Armate se înscriu cu suma de lei 100.000.

Facem un apel călduros la Românii de pretutindeni să vină cu obolul lor spre a contribui la refacerea neîntârziată a Catedralei din Chişinău. Donaţiunile se vor trimite la Banca Naţională Sucursala Chişinău pe adresa „Comitetul de iniţiativă al refacerii Catedralei Chişinău".

Pentru desăvârşirea lucrării, ţinând seamă că noi ostaşii vom fi poate nevoiţi a merge în altă parte părăsind Chişinăul, delegăm pe colonelul Tudosie şi maiorul de rezervă Gherman Pântea, de a constitui un comitet de acţiune, a cărui preşedinţie a fost acceptată de d. General Voiculescu, Guvernatorul Basarabiei.

General de Corp de Armată,
N. CIUPERCĂ

Şeful de Stat Major,
General N. PĂLĂNGEANU

Comand. Militar al Chişinăului
Colonel D. TUDOSIE

Consilier juridic al Comandamentului Militar,
Maior rez. GHERMAN PÂNTEA

Chişinău, 27 Iulie 1941.

NOUA RÂNDUIALĂ IN RĂSĂRIT

BERLIN, 3 (UTA). — In ultimul timp au fost publicate de cercurile oficiale germane, deosebite comunicate asupra măsurilor necesare în domeniul administraţiei, în teritoriile de curând eliberate din mâinile bolşevicilor. Astfel, s'a făcut cunoscută numirea unui comisar al Reichului pentru regiunile estice şi a unui guvernator pentru teritoriul lituan. Iar fostele voevodate poloneze ale Lembergului, Tarnopolului şi Stanislaului, care fuseseră ocupate în Octombrie 1939 de către Uniunea Sovietică, astăzi au fost încorporate în Guvernământul General german al teritoriilor foste poloneze.

Este vorba deci de aşa numita Galiţie Estică. Administraţia civilă a acestor ţinuturi a fost stabilită în Lemberg prin celebrarea acestui act de Stat. Astăzi această administraţie este supusă Guvernatorului General german din Cracovia.

In cercurile competente germane se accentuiază în mod deosebit, faptul, că din aceste măsuri curente referitoare la administraţie, nu se pot în orice caz, trage concluzii decisive în privinţa nouei ordini din teritoriile eliberate. Problemele integrale asupra nouei ordini în Răsărit, n'au fost puse pe tapet, mai ales din punct de vedere politic, până în prezent. In momentul de faţă, obiectivul suprem constă în faptul exclusiv de a nimici pentru totdeauna, regimul bolşevic în acest spaţiu. Chestiunea administraţiei civile va fi hotărîtă odată pentru totdeauna, imediat după încheerea operaţiilor militare. Până atunci, astfel declară Berlinul, trebuie totul subordonat acestui unic ţel al victoriei finale militare. Numai în această lumină trebuie văzute aceste dispoziţii guvernamentale curente. Asemenea măsuri administrative au fost cu atât mai necesare, deoarece teritoriul sovietic eliberat de trupele germane depăşeşte suprafaţa Marelui Reich, şi în consecinţă, trebuia întreprinsă o rânduială în administraţie, pentru asigurarea frontului etapelor, a aprovizionării, etc.

Urmele regimului roşu în Bucovina şi Basarabia

(Urmare din pagina I-a)

fost improvizat, nimic nu s'a făcut cu temeinicie. Corpul profesorilor şi învăţătorilor a fost în întregime improvizat.

Acolo unde au existat profesori şi învăţători rămaşi din cadrele şcolii româneşti, s'a făcut şcoală mai bună. Insă dintre ei au fost folosiţi numai acela care au acceptat să slujească regimul comunist. Aceştia au fost puţini. Pentru a încadra şcoala, Ruşii au recurs la elemente inculte şi fără nici o pregătire profesională. Cele mai multe licee au funcţionat cu aşa zişi profesori care nu aveau nici măcar studii secundare. Erau două categorii de profesori tineri cu studiile secundare neterminate, care au urmat timp de trei luni cursuri aşa zise pedagogice, mai mult o şcoală de îndoctrinare comunistă, şi oameni mai în vârstă cu vagi studii făcute cu 20-30 ani mai înainte, care n'au avut niciodată vreo legătură cu învăţământul. Astfel s'au văzut pe catedră muncitori, comercianţi faliţi, voiajori de comerţ, etc..., rataţii carierelor practice. Cea mai mare parte din învăţători au fost tineri cu patru clase primare, care urmaseră acele cursuri pedagogice de trei luni. Şcoala sovietică din Bucovina şi Basarabia n'a avut ca scop să instruiască şi să formeze, ci numai să câştige tineretul pentru cauza comunistă şi să-l transforme într'o armată de agenţi care să nimicească cultura şi să dezorganizeze moral şi economic societatea. Profesorii se alegeau şi se notau după convingerile lor comuniste şi după însuşirile şi zelul lor propagandistic. Cei care s'au pretat mai uşor jocului autorităţilor sovietice au fost evreii. Circa 75 la sută din învăţătorii din satele bucovinene au fost evrei, circa 50 la sută din profesorii dela liceele din Basarabia au fost deasemenea evrei. Cei mai mulţi dintre aceştia au fost evrei refugiaţi din România, deoarece se aprecia mult zelul ce puneau în propaganda de desnaţionalizare a tineretului român. Posturile de conducere şi supraveghere în şcoală au fost deţinute exclusiv de evrei şi ruteni.

Invăţământul s'a predat de regulă în limba ucraineană, numai în unele locuri s'a permis limba română însă cu alfabet rusesc. Folosirea alfabetului rusesc pentru limba română este o monstruozitate pedagogică fără asemănare.

Materia de învăţământ era formată din ştiinţele exacte şi aplicările lor, din istoria socială şi literatură cu caracter social, economia politică comunistă, istoria şi organizarea partidului comunist, etc. Manualele şi atmosfera din şcoală erau aşa de mult îmbibate de idei comuniste, încât o lecţie era mai mult o predică comunistă.

Mi s'a spus în mai multe regiuni că bolşevicii au arătat un adevărat cult pentru copii. In adevăr au înfiinţat pentru copii numeroase şi vaste terenuri de joc şi sport, teatre, biblioteci, publicaţii, etc. Toate acestea au fost numai forme diferite sub care se ascundea intenţia regimului comunist de a atrage tineretul şi de a-l înfeuda politicei sale. Căci din tot ce s'a făcut pentru tineret, nimic nu dovedeşte că bolşevicii au avut intenţia să creeze condiţii pentru formarea copiilor în sensul nevoilor şi aspiraţiilor lor, ci totul trădează intenţia lor de a transforma tineretul în armată de agenţi care să distrugă din interior cultura, obiceiurile, familia şi societatea, aşa cum au fost aşezate de civilizaţia europeană.

Dacă examinăm mai deaproape, nu numai biserica şi şcoala, ci şi instituţiunile de cultură şi acţiunea de îndrumare a generaţiei tinere, ne dăm seama că, în Bucovina şi Basarabia, întreaga politică culturală şi şcolară a fost subordonată propagandei comuniste şi avea de scop desmembrarea societăţii.

Sfaturi pentru plugari

Recoltele s'au ridicat de pe ogoare şi batozele de treer găfâe harnice şi aleg din spice boabele curate şi grele ale belşugului cu care bunul Dumnezeu ne-a dăruit în anul acesta de biruinţă şi de glorie strămoşească. Gospodarul cu dragoste de pământ şi chibzuit la treburi nici n'a lăsat bine secera, ori coasa din mână şi a şi pus plugul la întoarcerea miriştei. Pentru că el ştie că atunci plugul merge uşor, atunci poate merge cât de adânc, atunci două vite se joacă cu plugul şi atunci foloasele arăturii sunt mari şi nepreţuite.

Tot acum este vremea să ne îngrijim de sămânţa grâului, a orzului şi a altor semănături pe care le avem în plan să le cultivăm în toamna care vine. Sămânţa trebuie să fie din soi bun, din soiuri alese, din acele soiuri cari se potrivesc locului unde ne găsim fiecare şi — dacă — nu o avem din ogorul nostru atunci trebuie întrebat agronomul dela ogor, unde se găseşte. Sămânţa aceasta trebuie scuturată de sămânţa buruenilor şi de alte seminţe, care au pătruns în ea şi-i strică preţul şi valoarea.

Dacă vrea să folosească selectorul, pentru acei cari au mai multă sămânţă şi n'au vreme să o prăpădească la trior, care face lucru foarte bun, dar mai încet, se duce la Camera agricolă, ori la ocol şi acolo [illegible] este selector, cu o taxă fo[illegible] mică, face lucru bun şi repede.

Iată treburi pe care vremea nu le îngădue să le lăsăm de azi pe mâine.

DUCELE

(Urmare din pagina I-a)

rie nouă bătrânele ziduri ale Imperiului Roman de altădată.

Italia de azi, Italia Ducelui Mussolini, priveşte în Mediterană, nu întunecată de anarhia socială cum a găsit-o Ducele, ci râvnind imperiul spre orizonturi romane, aşa cum i-a poruncit fascismului istoria.

Toată lupta, toată puterea de creaţie a Ducelui, toată expresia noului stat rezemat pe mistica eroică a luptei naţionale unitare şi pe arcuirea sănătoasă a muncii tuturor claselor organizate în corporaţie, toată această nouă aşezare, în care cămăşile negre şi-au fluturat ritmul lor de mistică nouă, poate fi rezumată, concentrată, mărturisită şi înţeleasă prin formula Ducelui care va străbate vremurile:

Dacă merg înainte, urmaţi-mă;
Dacă dau înapoi, împuşcaţi-mă;
Dacă mor în luptă, răzbunaţi-mă.

Cu această lozincă a pornit Ducele lupta împotriva anarhiei care ameninţa cu prăbuşirea comunistă Italia de eri;

Cu acest semn Ducele şi-a ridicat puterea în orizonturi de imperiu;

Cu acest sboiet el a deschis simbolic ritmul vieţii eroice a Europei noui, care avea să capete, prin marea înfăptuire naţional-socialistă germană, proporţia ziditoare a unei noui civilizaţii.

Evocarea Ducelui înseamnează siguranţa că prin aceste noui credinţe anarhia socială va pieri, naţionalul eroic va triumfa şi Europa îşi va salva fiinţa prin înrădăcinarea noului stat, a nouei lumi.

Lupta care se dă azi împotriva comunismului înmănunchind într'un singur avânt atâta credinţă nouă care luptă împotriva anarhiei sociale şi pentru unitatea Continentului şi apărarea civilizaţiei, lupta aceasta este o altă dovadă a victoriei spirituale a Ducelui.

Ostaşilor italieni, luptând pe pământul românesc pentru această credinţă:

Fasciştilor Ducelui le răspundem, nu numai cu ecoul înţelegerii acestei lumi noui, dar şi cu bătaia bătrână a sângelui nostru latin şi cu voinţa lui de jertfă pentru drepturile noastre şi noua credinţă.

Consiliul de patronaj acordă un „spor familiar" familiilor luptătorilor

Consiliul de patronaj al operelor sociale, aflat sub preşedinţia d-nei Maria General I. Antonescu, în dorinţa de a se ajuta cât mai mult cu putinţă familiei lipsite de mijloace ale luptătorilor, a hotărât să colaboreze la opera guvernului în această privinţă.

Astfel, Consiliul de patronaj a luat măsurile necesare pentru a se acorda familiilor împovărate ale celor mobilizaţi un „spor familiar" în complectarea ajutorului în bani dat de Stat.

Prin aceasta Consiliul de patronaj complectează opera de Stat a asistenţei familiilor celor cari luptă pe front pentru drepturile neamului.

VIZITA M. S. REGINEI MAMĂ ELENA LA SPITALUL DIN SINAIA

SINAIA 4. — Eri dimineată a sosit în localitate, venind dela București cu mașina M. S. Regina Mamă Elena însoțită de suită, Majestatea Sa mergând la spitalul de răsboiu, instalat în palatul hotelului Caraiman.

La intrare M. S. Regina Mamă Elena a fost întâmpinată și salutată de către d. general dr. Constantinescu, șeful spitalului, dr. Bors medic primar, președinta comitetului asociațiilor femenine și întreg corpul medicalo-administrativ.

După vizitarea saloanelor, unde Majestatea Sa s'a oprit la patul fiecărui rănit îmbărbătându-l și distribuind daruri, a urmat vizitarea cu deamănuntul a bucătăriei, Suverana interesându-se de mâncarea ce se servește răniților.

Deasemeni a cerut lămuriri asupra asistenței medicale, rămânând mulțumită și felicitând pe conducătorii spitalului de modul cum funcționează.

Inalta atenție și augustele mângâeri răsfrânte asupra ostașilor suferinzi, au produs o deosebită satisfacție, iar răniții nu găsesc cuvinte prin care să-și exprime fericirea de a fi văzut în mijlocul lor pe buna Mamă a țării.

Germania și Italia cinstesc vitejia ostașului român

Camaraderia de arme a soldaților germani și români

In cursul istoriei totdeauna ținuta ostășească a hotărît destinul popoarelor; eroismul ostășesc a dat popoarelor libertatea, — disciplina și hărnicia ostășească au creat Imperiile mari.

Adevăratul spirit ostășesc este totdeauna acela al poporului. Astfel legătura strânsă dintre poporul german și român găsește expresia ei convingătoare în camaraderia de arme a soldaților germani și români în lupta lor contra bolșevismului.

Baron MANFRED von KILLINGER
Ministrul Germaniei în România

*

România și Italia

Dela lupta dusă cu hotărîre de echipele sale de acțiune împotriva rătăcirilor comuniste, ce amenințau ființa Patriei italiene, Fascismul — care s'a ridicat, ca doctrină și ca acțiune, cel dintâi, în marea trudă desfășurată pentru salvarea civilizației europene de barbaria bolșevică — intervine și astăzi, ca și ieri, în războiul de mântuire al Spaniei, cu jertfa sângelui celor mai buni fii ai săi, în cruciada care va aduce după sine desăvârșita înlăturare din Europa a coșmarului unei concepții și a unui fel de viață politică și socială, potrivnice omeniei și Creștinismului.

Oaspeți, în această clipă, ai unei țări care în cele mai de seamă tradiții ale fiilor săi a păstrat neșterse semnele civilizației romane, legionarii noului Italii, se pregătesc să lupte, mânați de un cald entusiasm, alături de camarazii români, care pe câmpiile Basarabiei s'au acoperit de slavă — în aspra dar hotărîtoarea bătălie.

Din sângele dăruit împreună în lupta dusă împotriva vrășmașului comun, se vor naște noui temeiuri de înțelegere mai adâncă și mai activă între cele două popoare înfrățite prin obârșie, temeiuri care vor fi, fără îndoială, elementele de căpetenie ale păcii, ale muncii, ale solidarității rodnice în Europa de mâine întemeiată pe o ordine superioară celeia de până acum.

RENATO BOVA SCOPPA
Ministrul Italiei în România

Reprezentanții presei străine despre jertfele României și distrugerile comuniste

D. prof. Mihai A. Antonescu, Președinte ad.interim al Consiliului, a primit telegrama de mai jos din partea reprezentanților presei străine, cari au vizitat provinciile desrobite Bucovina și Basarabia:

„La sfârșitul călătoriei noastre prin Bucovina și Basarabia ținem să vă felicităm din toată inima pentru realipirea acestor provincii românești la Patria Mamă și pentru desrobirea lor de sub stăpânirea sălbatecă a celui mai barbar regim pe care l-a cunoscut vreodată istoria.

Suntem adânc impresionați de spectacolul infernal al distrugerilor comuniste săvârșite asupra orașelor și populației românești din aceste provincii și de jertfa pe care a făcut-o poporul român pentru desrobirea Bucovinei și Basarabiei.

Mulțumindu-vă pentru invitația Domniei-Voastre, care ne-a prilejuit vizitarea pământului românesc desrobit, vă rugăm să primiți, Domnule Președinte, expresiunea deosebitei noastre considerațiuni.

Armelani Luigi, Benedek Karl, Mandillo Enrico, Pabis Pierinno, Pragher Willy, Theil Hermann, Boudeville Robert, Henrich Hans, Muller Wilhelm, Pomprein Rupert, Russo Alfio, Valape Mario, Welti, Weisenfeld Ernst, Wittstock Walter.

Ajutorul spaniolilor din România pentru spitalele de război

Răspunzând apelului de ajutorare pentru eroicul luptător român, restrânsa colonie spaniolă din București, dintr'un imbold izvorît din indisolubila amiciție tradițională hispano-română, a colectat suma de lei 452.000 cari au fost puși, de către Excelența Sa Contele de Casa Rojas, Ministrul Spaniei la București, la dispoziția spitalelor de răniți aduși de pe front.

INFORMAȚIUNI

Se aduce la cunoștința tuturor repatriaților din Germania, cari se găsesc cu domiciliul în București sau în altă parte decât Bucovina, că-și pot ridica bagajele dela Comisariatul general al refugiaților din Bulevardul Basarab No. 52 (Școala Ciovica) până în ziua de 3 August 1941, orele 18.

După această dată bagajele vor fi trimise la Burdujeni, unde se vor adresa pentru primirea lor. Repatriatul care are de primit bagaje va comunica delegatului comisariatului general al refugiaților în gara Burdujeni, numele și pronumele, nr. de repatriere, precum și domiciliul actual unde urmează a i se trimite bagajele.

Din sfoara de hârtie specială pentru legatul snopilor adusă din Germania și care a dat foarte bune rezultate a mai rămas o cantitate disponibilă.

Ministerul agriculturii îndeamnă pe agricultori să profite de împrejurare și să-și cumpere cantitatea necesară pentru recolta viitoare.

*

Biserica Sf. Ana, din str. Traian 284, Foișorul de foc, are în plus față de ce-i trebue 2 sfinte cruci cu răstignirea și o strană pentru dascăli, toate înalte de peste 2 metri pe care voește să le dăruiască bisericilor distruse în Bucovina și Basarabia. Doritorii se vor prezenta la adresa de mai sus, în orice zi.

LĂMURIRI PENTRU BASARABENI

O privire retrospectivă, care va ajuta basarabenilor desrobiți să cunoască prefacerile prin care a trecut țara în lipsa lor și să înțeleagă zidirea cea nouă

In timpul cât Basarabia, deslipită în împrejurările cunoscute dela sânul Patriei-Mame, a stat provizoriu sub stăpânirea Rusei Sovietice, s'au petrecut în țară o seamă de întâmplări, fapte și schimbări, care au dus la transformarea Statului și la așezarea lui pe temeliile noui, așa cum frații basarabeni l-au regăsit azi, la întoarcere din robie. Sunt atâtea lucruri și înlănțuiri, pe care românii rămași sub teroarea sovietică — la urechea cărora propaganda bolșevică strecura știrile cele mai false, luându-le în acelaș timp putința de a se informa pe orice cale dreaptă — n'aveau de unde să le audă, să le urmărească și să le cunoască în lumina lor adevărată. Azi însă ei au nevoie să cunoască în amănunt toate acestea, ca să se poată orienta limpede în viața nouă pe care o încep.

De aceea, ne-am propus să ușurăm într'o măsură oarecare, fraților basarabeni, această cunoaștere, mai ales acelora cari nu au la îndemână materialul trebuincios unei asemenea documentări. Intr'o serie de articole, care vor apărea rând pe rând în coloanele „Basarabiei", vom face o reprivire asupra anului pe care l-a străbătut România dela răpirea până la recucerirea scumpei noastre Basarabii. A fost un drum neobișnuit de greu, plin de durere sufletească și de jalea despărțirii. Drum greu și dureros, dar pietruit de încordare, de credință și de nădejde în apropiata biruință a dreptății românești. Jalea a fost neagră și copleșitoare. Ea însă nu ne-a doborît. Dimpotrivă, a oțelit și mai mult voința Națiunii și a Țării, care nu și-au pierdut nici o clipă credința în mântuire.

Pierderea era prea mare. Curgeau lacrămi amare pe obrajii triști și posomoriți ai poporului românesc de pretutindeni, Patria plângea cu inima sfâșiată. Ne uitam toți către Cer ca să vedem un semn de izbăvire, un sprijin pentru viitorul nostru, o făgăduință de care să se lege toată puterea credinței românești.

Undeva, printre noi, un om curat, cu inima cea mai îndurerată, se sbătea mai mult decât noi toți sub acea năprasnică umilință națională, sub îngrozitoarea pierdere a Țării și totodată sub amenințarea altor umilințe și pierderi pe care le simțea plutind în văzduh. Era cel mai ales fiu al Neamului. Era omul drept și dârz, care încercase de mai multe ori să deschidă ochii Regelui și ai marilor săi sfetnici asupra multor greșeli politice și asupra primejdiilor spre care ne împingeau aceste greșeli. Dar în loc să găsească înțelegere și dragoste, a dat peste inimi împietrite, peste uși închise și s'a expus dușmăniilor și prigoanei.

Omul acesta era Generalul Ion Antonescu, fost ministru și rând pe rând deținătorul celor mai grele și mai înalte demnități militare, luptător viteaz decorat în două războaie de Regele Ferdinand I și mare patriot în toate faptele sale: Românul trecut prin încercări grele, pe care totdeauna le deslegase cu adâncă pricepere și le biruise cu uriașa lui voință și putere de trudă.

Mulți dintre români cunoșteau străduințele, sbuciumul și suferințele sale. Ei urmăreau cu dragoste și cu încredere sforțările sale, legându-și de ele toată nădejdea. Cei mai mulți însă nu aveau de unde să le știe, pentrucă puternicii zilei ordonaseră tăcere în jurul numelui Generalului Antonescu. Cu toate acestea, numele său se șoptea tot mai stăruitor din gură în gură. Mai ales tineretul naționalist își strângea rândurile cu ochii și cu gândul către acest Mare Român, care rămăsese singura rezervă a Neamului în mijlocul furtunii ce începuse să se deslănțuiască.

Pe lângă doliul pierderii Basarabiei și Bucovinei de Nord, atmosfera era încărcată de îngrijorarea unor noui sfâșieri din trupul țării. Poporul aștepta o schimbare în orientarea politică a României, care să ne apere de prăbușire și să ne îndrume pe calea realităților. Schimbarea însă nu se producea. Regele Carol II își continua guvernarea personală și era preocupat de transformarea „Frontului Renașterii Naționale" într'un organ politic și mai personal, urmărind să-l pună sub conducerea supremă a unui personagiu dela Palat. Era vorba de schimbarea firmei cu una nouă, cum veți vedea mai târziu.

ULTIMA INCERCARE

Dar starea sufletească a națiunii devenea din zi în zi tot mai neliniștită. Fruntașii politicei, cei cu vederea limpede, priveau îngrijorați și se țineau deoparte. Generalul Ion Antonescu își frământa mintea, ca să găsească totuși formula de a face ceva în folosul Patriei, de a supune Regelui temerile, constatările și gândurile sale. Și atunci a încercat să determine o unire a tuturor conducătorilor neamului, pentru ca împreună să ceară fostului Rege să înțeleagă că o nație întreagă nu poate ispăși greșelile unei conduceri ce se dovedise slabă și care întindea peste fruntea țării vălul unei triste umiliri.

In seara de 27 Iulie 1940, la orele 23, d. profesor Mihai A. Antonescu a dus la Mareșalatul Palatului stăruitoarea cerere a Generalului de a fi chemat la Palat. A fost într'adevăr chemat, dar nu l-a primit Regele, ci un personagiu dela Palat, care împiedica totdeauna ca adevărul să ajungă până la Tron. Văzând că i se ia un adevărat interogatoriu asupra audienței pe care o cerea, Generalul i-a spus: „Să nu te mai așezi între Națiune și Rege!" Și a plecat.

După 24 de ore, Regele totuși l-a chemat. Generalul Antonescu i-a spus toată durerea Neamului, toată sfâșierea lui, i-a arătat toată desonoarea armatei române, pe care o simția el cel dintâi în sufletul său. Iar la plecare a întins Regelui o scrisoare pe care o pregătise pentru cazul că nu ar ajunge să-i vorbească direct.

In acea scrisoare, după ce stăruia asupra realităților falsificate și asupra dramei din Basarabia și Bucovina, spunea următoarele:

„Realitatea s'a răzbunat. S'a răzbunat, fiindcă era alta, cu totul alta. Da, Majestate, toate acestea sunt fapte consumate: nu putem stărui acum asupra lor; nu ne îngădue nici timpul și nici evenimentele. Dar chiar dacă ne vor îngădui, nu am face-o.

Am contribui conștient la precipitarea catastrofei și pe plan intern.

Acum trebue să ne întrebăm: Ce facem? și avem datoria să strângem rândurile.

Abandonăm totul și ne răfuim între noi? ori încercăm chiar și imposibilul?

Aceasta trebuie să facem; opera va fi grea, dar nu imposibilă: Trebuie să o încercăm.

Incercarea însă nu o pot face tot acei care sunt vinovați de a fi pregătit și deslănțuit catastrofa. Ei ar spori-o.

Trebue schimbat imediat și sistemul și oamenii.

Dacă Majestatea Ta nu va pleca nici în acest ceas suprem urechile la durerile neamului, prăbușirea totală, prăbușirea iremediabilă, — cu tot cortegiul ei sinistru de crime și de distrugeri, — va urma.

Am prevenit de ani de zile, în scris și în verbal, și guvernele și pe șefii militari răspunzători, și pe Majestatea Ta, că va veni catastrofa de azi. Metodele întrebuințate în selecționare și în conducere trebuiau să ne ducă fatal la această scadență. Am fost însă socotit ca răsvrătit și lovit ca atare.

In fața catastrofei, am uitat totul.

Sunt gata să dau concursul, dar la atitudine cinstită să mi se răspundă cu atitudine cinstită.

Nu mă voi răzbuna și nu voi răzbune pe nimeni. Voi încerca numai să salvez ce mai este cu putință de salvat, din Coroană, din ordine și din granițe. Ascultă-mă cel puțin în acest ceas, Majestate.

Nu am fost un dușman al Majestății Tale. Am fost un slujitor fanatic al acestui neam. Am fost înlăturat prin intrigă și calomnie de acei care au dus țara unde este, și de forțele oculte. Nu mai asculta de aceștia, Majestate.

Ei Te-au adus unde ești, și ne-au adus unde ne găsim.

Este ultimul meu strigăt de alarmă, Majestate".

Răspunsul la această scrisoare plină de înțelegerea vremii și de durerea Neamului, a fost: arestarea Generalului Ion Antonescu și trimiterea lui la închisoarea dela Mânăstirea Bistrița, unde a fost ținut până în ziua când acelaș Rege l-a chemat să-i încredințeze conducerea țării.

Infiintarea ghetto-ului pentru jidanii din Chișinău

Basarabia noastră românească, păstrând încă urmele cumplite ale războiului de desrobire națională, a reintrat viforoasă în făgașul vieții ordonate, așa cum am cunoscut-o înainte de 28 Iunie 1940.

Jidanii, după ce și-au făcut mendrele, distrugând totul în calea lor, dând foc la biserici și la instituții, au fugit împreună cu armatele roșii, — o fugă nebună spre Moscova, spre Urali, spre Siberia și mai departe.., Porniți împotriva civilizației și cerului, împotriva religiei creștine, — dar alimentându-și bestialitatea caracteristică rassei lor din preceptele talmudice, — profanatorii de icoane, în cele din urmă, și-au dat jos masca, arătându-și adevăratele sentimente, „dragostea" față de pașnicul popor român, a toate răbdător.

Vroiau să ne îngenunchieze, să ne facă slugile lor. Ce-i interesau pe ei sudoarea vărsată pe ogoarele străbune de către țărănimea muncitoare?

Acum le-a sunat cel de al doisprezecilea ceas. Vorba ceia: după faptă și răsplată!

D. general Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, veghează zi și noapte la bunul mers al nouei vieți care începe. In Chișinău, autoritățile militare și civile au fixat pentru jidanii rămași, un cartier special, în partea de jos a orașului. Nimeni dintre ei nu are voe să părăsească acest ghettou, decât cu aprobarea comandantului respectiv și numai pentru procurarea de alimente.

Până la soluționarea definitivă a problemei jidovești în Basarabia desrobită, această măsură este cât se poate de binevenită și se cere extinsă peste întregul cuprins al plaiurilor românești, care au avut de suferit de pe urma perciunaților fără țară. Deoarece jidanii din Chișinău au rămas aici cu scopuri criminale, de a săpa ca și altădată la temelia autorității statului nostru național.

Pregătiri pentru începutul vieții școlare în Basarabia

După cum am anunțat în unul din numerele trecute ale ziarului nostru, Ministerul Culturii Naționale, al Cultelor și Artelor, a numit pe d. profesor univ. *I. C. Petrescu* în funcția de conducător al directoratului învățământului din Basarabia. *D. Const. Holban* a fost numit inspector al învățământului secundar și d. *Irodion Iacob* a fost numit ca inspector general al învățământului primar, inspectori și sub inspectori primari școlari de județe fiind delegați d-nii: Vlad. Mociulschi și Gheorghe Buga la Bălți, Ilie Mirea și Gheorghe Buga la Soroca, Grigore Timirean și Gh. Buiuc la Orhei, Burlacu și Țurcanu la Tighina, I. Barbu, Vladimir Neaga și Arvinte la Lăpușna, Al. Popescu pentru inventarierea bibliotecilor, Eugen Harea și Melcu la Cahul, Teodorescu și Melcu la Ismail, I. Alexandrescu la C. Albă și D. Rădescu la Chilia.

Inspectoratul școlar al Basarabiei s'a instalat în localul școlii primare No. 11 de băieți din str. Ștefan cel Mare

Toți inspectorii școlari județeni cutreeră satele pe întregul întins al Basarabiei făcând recensământul clădirilor.

SĂRBĂTOAREA PRESEI GERMANE

Ziarele germane au sărbătorit zilele acestea pe d. dr. Dietrich, șeful presei Reichului, care a împlinit zece ani de când a fost numit în postul de șef de presă al partidului național-socialist.

Pentru felul cum d. dr. Dietrich a știut să servească întotdeauna interesele României în presa Reichului și pentru colaborarea frățească pe care a înțeles s'o închegheze, între gazetarii germani și cei români; pentru ospitalitatea cu care i-a primit întotdeauna pe trimișii scrisului românesc și pentru concursul prețios pe care l-a dat acestora, ca să cunoască și să aprofundeze toate problemele ce-i interesau, ne simțim datori să ne asociem din toată inima acestei meritate sărbătoriri.

Inventarierea pagubelor de război în Basarabia și Bucovina

Expunerea d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri

Vineri 1 August crt., s'a ținut un consiliu economic sub președinția d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, la care au participat d-nii: general D. Popescu, ministrul afacerilor interne; general N. Stoenescu, ministrul finanțelor; general I. Sichitiu, ministrul agriculturii și domeniilor; I. Marinescu, ministrul economiei naționale; ing. C. Bușilă, ministrul lucrărilor publice și comunicațiilor; Aurelian Pană, subsecretar de stat la ministerul agriculturii și domeniilor; general Eugen Zwiedeneck, subsecretar de stat al românizării, colonizării și inventarului; Mircea Vulcănescu, subsecretar de stat la ministerul finanțelor și D. D. Negel, subsecretar de stat al aprovizionării.

Consiliul s'a ocupat de situația aprovizionărilor din țară, de aprovizionarea cu lemne a Capitalei, de finanțarea recoltei din Basarabia precum și de măsurile economice și financiare, care urmează să fie luate pentru activarea economică a celor două provincii.

Consiliul a hotărît să se acorde o indemnizație de transport și reședință funcționarilor din Basarabia și Bucovina, adoptând decretul care a fost promulgat.

Consiliul a luat în discuție planul economic și financiar, stabilind normele după care lucrările publice și de interes obștesc vor intra în cadrul acestui plan.

Consiliul s'a ocupat de problema inventarierii pagubelor cauzate de starea de războiu și de chestiunea bunurilor publice distruse în Basarabia și Bucovina.

D. prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului, a dat dispozițiuni asupra felului cum urmează să se facă această inventariere în toată țara.

REINFIINȚAREA OFICIILOR VAMALE IN BASARABIA ȘI BUCOVINA

Funcționarii notați mai jos din serviciul exterior al vămilor se transferă în interesul serviciului după cum urmează:

Negulescu Vasile șef de vamă cl. I dela vama București Intrepozite la *Cernăuți Intrepozite — conducător;* Dumitrescu Haralambie, șef de vamă cl. I dela vama Rădăuți *la vama Orășeni conducător;* Bălineanu Constantin, șef de vamă cl. I dela vama Botoșani *la vama Chișinău — conducător;* Irimia Vasile, șef de vamă cl. I dela vama Galați *la vama Reni — conducător;* Ionescu Ion, șef de vamă cl. I dela vama București Poștă *la vama Cetatea Albă — conducător;* Mitrofanovici Virgil, taxator cl. I dela vama București Obor *la vama Cernăuți Intrepozite;* Ceaicovschi Ion, taxator cl. II dela vama Iași *la vama Cernăuți Intrepozite;* Ciudin Gheorghe, taxator cl. I dela vama București Intrepozite *la vama Orășeni;* Coadă Mircea, taxator cl. II dela vama Ploești *la vama Vijnița, girante;* Averescu Constantin, taxator cl. II dela vama Vatra Dornei *la vama Schit, girante;* Hrițcu Constantin, taxator cl. I dela vama Giurgiu *la vama Cernăuți Poștă, girante;* Mazilu Gheorghe, taxator cl. II dela vama Tr. Severin *la vama Soroca, girante;* Clement Nicolae, taxator cl. I dela vama Iași *la vama Bălți, girante;* Niță Radu, taxator cl. II dela vama Iași *la vama Chișinău;* Bălănică Iordan, taxator cl. II dela vama Brăila *la vama Tighina, girante;* Manole Constantin, taxator cl. II dela vama Galați *la vama Reni;* Ciobanu Nicolae, taxator cl. I dela vama Galați *la vama Ismail, girante;* Ion Gh. Ion, taxator cl. II dela vama Galați *la vama Chilia Nouă, girante;* Calotă Constantin, clasa II dela vama Galați *la vama Vâlcov, girante;* Boncescu Iancu, impiegat cl. II dela vama București Intrepozite *la vama Cernăuți Poștă;* Maisner Vlad, impiegat cl. II dela vama Rădăuți *la vama Cernăuți Intrepozite;* Bulboacă Remus, impiegat cl. II dela vama București Intrepozite *la vama Schit;* Panaitescu Dumitru, impiegat cl. II dela vama Iași *la vama Orășeni;* Pressa Constantin, impiegat cl. II dela vama București Gara de Nord *la vama Bălți;* Gură Constantin, impiegat cl. II dela vama Iași *la vama Chișinău;* Chiru Gheorghe, impiegat cl. II dela vama Tulcea *la vama Vâlcov;* Diamandi Gheorghe, impiegat cl. II dela vama Brăila *la vama Ismail.*

Ajutorarea familiilor mobilizaților

Se aduce la cunoștința familiilor mobilizaților că au dreptul a înainta petiții ministerului Apărării Naționale relativ la acordarea ajutoarelor prevăzute de decretul lege nr. 413, publicat în Monitorul Oficial nr. 45 din 22 Februarie 1941.

Se precizează însă că pentru urgentarea acordării ajutorului este necesar ca familiile mobilizaților să se adreseze mai întâi comitetelor de ajutorare ce funcționează în comunele rurale, pe lângă primării și la orașe, pe lângă fiecare circumscripție polițienească.

Primăriile și circumscripțiile polițienești sunt obligate a se îngriji ca petițiile familiilor mobilizaților să fie rezolvate în 10 zile dela data primirii și comunicate petiționarilor în termen de 3 zile dela darea deciziei comitetului de ajutorare, indiferent care este decizia comitetului.

Se va reclama ministerului Apărării Naționale, serviciul Central de ajutorare numai în următoarele cazuri:

1. Când primăriile sau circumscripțiile polițienești refuză a lua în considerare cererea ce li se face;

2. Când familia se crede nedreptățită prin decizia dată de comitetul de ajutorare și acesta refuză a reveni asupra deciziei date;

3. Când unitatea militară căreia i s'a trimis decizia de ajutorare a întârziat mai mult de două săptămâni dela terminarea lunei și nu a trimis ajutorul sau a trimis o sumă mai mică decât se cuvine.

Intreprinderile obligate să declare salariații evrei

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, oficiul central de românizare, a dat următorul comunicat:

Referindu-ne la comunicatul publicat în ziarele din 29 Iulie a. c., se aduce la cunoștința întreprinderilor industriale și comerciale din țară, că pentru a putea furniza până la data de 15 August 1941, datele necesare în legătură cu românizarea, vor întocmi pe răspundere proprie tablourile în dublu exemplar, cari vor cuprinde numai pe salariații evrei.

Aceste tablouri vor cuprinde următoarele rubrici:

1. No. curent.

2. Numele și pronumele salariaților evrei.

3. Funcțiunea precisă pe care o îndeplinește în întreprindere.

4. Vechimea ca salariat al întreprinderii.

5. Studiile.

6. Salariul lunar din statul de salariu, vizat de fisc.

7. Orice alte remunerații în bani sau în natură pe care le primește, în afară de salariul lunar.

8. Ce măsuri s'au luat de înlocuire sau dublare a salariatului evreu fie de întreprindere, din proprie inițiativă, fie de ministerul Muncii prin oficiul central de românizare sau oficiile de plasare din țară.

Se atrage atențiunea întreprinderilor, că tablourile trebuesc neapărat trimise Oficiului central de românizare până la 15 August 1941, neadmițându-se nici o întârziere.

ULTIMA ORA

CARTIERELE MOSCOVEI IN FLĂCĂRI

BERLIN, 3 (Rador). — Cu privire la noul atac aerian german, dat contra Moscovei în noaptea de Sâmbătă spre Duminică, semnalat prin comunicatul militar de azi, Agenția D. N. B. anunță că el a fost efectuat pe timp clar.

Vizibilitatea fiind bună, stabilimente importante din punct de vedere militar au putut fi bombardate la nord de cotul Moscovei, unde s'au declarat mai multe mari incendii.

Numeroase alte incendii au putut fi constatate în toate cartierele orașului.

Situația armatei roșii este catastrofală

Ce declară un general sovietic luat prizonier

BERLIN, 3 (Rador). — Un general, comandant al unui corp de armată bolșevic, a fost luat prizonier de trupele germane, pe frontul de est.

Generalul a confirmat că bolșevicii au avut pierderi enorme în oameni și material, mai ales în ultimele zile.

Regimentele bolșevice—a declarat el — nu mai au decât 250 până la cel mult 300 de oameni.

Unele corpuri de armată nu mai dispun de unități blindate.

De altfel, numeroase corpuri de armată sovietice nu mai sunt formate, decât dintr'o singură divizie, iar alte armate sovietice nu mai au decât cel mult două divizii, în urma enormelor pierderi suferite.

La Moscova se fac sforțări de a se completa diviziile strângând mereu cadrele.

Armamentul și echipamentul bolșevicilor au fost distruse în cea mai mare parte în magazii, de arma aeriană germană.

Lipsa de muniții și de benzină este catastrofală.

Se încearcă a se umple lipsurile cele mai urgente prin repartiții riguroase, dar este imposibil de se a procura chiar cantitățile de extremă urgență, deoarece arma aeriană germană a distrus căile de aprovizionare cele mai importante.

Deasemeni, aprovizionarea trupelor cu alimente este cu totul insuficientă.

Greutățile de transport se măresc excepțional de mult.

Intăririle pentru trupe sunt complect inexistente.

Generalul și-a terminat depozițiile sale spunând că nici nu mai poate fi vorba de instrucție reglementară, pentru că nu numai că lipsesc cadrele de instructori, dar nu se mai pot găsi nici uniforme, arme și unelte necesare instrucției.

Forța de luptă și mijloacele necesare unei bătălii de rezistență au scăzut foarte mult în rândurile trupelor sovietice.

„Incorporați într'o republică fantomă, opt sute de mii de români așteaptă eliberarea"

Presa franceză despre românii de peste Nistru

VICHY, (Rador). — „Le Petit Dauphinois" publică un articol sub titlul: „Incorporați unei republici fantomă, opt sute de mii Români așteaptă eliberarea", consacrat expansiunei române dincolo de Nistru, spațiul vital român, și situațiunea Românilor transnistrieni.

„Furia distrugătoare a trupelor sovietice, spune autorul, a determinat pe Conducător să iasă din expectativă. Nu poți cruța pe cei ce nu cruță nimic. Dând foc Cernăuților, oraș sfânt al Românilor, soldații roșii au impus adversarilor lor un duel de moarte".

Articolul arat apoi, distrugerile făcute de bolșevici la Chișinău și Cernăuți.

Articolul se ocupă, apoi, de persecuțiunile pe cari le-au suferit românii transnistrieni de lupta lor împotriva stăpânirii moscovite și de încercările lor de a se uni cu România. Evenimentele și farțeismul îngust al unor state europene, împiedicară realizarea acestor aspirațiuni, și de atunci, fantomatica Republică Moldovenească a suferit toate cruzimile operei de rusificare.

Subliniind că dela răpirea din anul trecut, populația Basarabiei și a Bucovinei de Nord a fost supusă aceluiaș regim de desnaționalizare și de asuprire articolul închee spunând că acum se poate înțelege de ce Generalul Antonescu a socotit că aducă eliberarea acestor provincii la limita încendiilor și rugurilor aprinse de către ruși.

Ziarul „Marseille Matin", sub titlul: „Justificări românești" și sub semnătura șefului redacției Henri Massot, consacră aceluiaș subiect un lung articol, în care, printre altele, spune că România care a dat în 1919 un larg cadru istoric și etnic doctrinelor sale de expansiune, a suferit, acum trei ani, aceleași ... cari au îngreunat începuturile guvernării naționaliste a Generalului Antonescu.

Articolul continuă expunând amănunțit situația Românilor transnistrieni, străduințele lor de a se uni cu România și închee spunând că astăzi se impune reducerea în sânul Statului român a două milioane de Români, pierduți anul trecut și a opt sute de mii alți Români cari se află în Moldova rusească și în acest scop, întinderea dela Nistru până la Bug și poate și dincolo a hotarelor orientale ale României.

Numeroase și lungi telegrame informează opinia publică franceză asupra participării României la războiul împotriva URSS-ului și, în deosebi, asupra ocupării și eliberării Bucovinei și Basarabiei și a înaintării dincolo de Nistru.

Vizita la Cernăuți a M. S. Regelui Mihai și a d-lui General Antonescu a fost obiectul a numeroase telegrame a agenției O.F.I. fostă Havas, cari au subliniat entuziasmul primirii, dând și declarațiile făcute de d. General Antonescu ziariștilor invitați de Guvern să viziteze cetățile eliberate.

In alte telegrame din București, s'a subliniat imensa bucurie stârnită în România de eliberarea definitivă a Bucovinei și Basarabiei, însemnând o dată istorică în îndeplinirea misiunei pe care fiecare Român și-a asumat-o: reintegrarea României în vechile sale hotare. Telegrama adaugă că Guvernul Român ia măsuri concrete pentru reconstruirea satelor și orașelor cari au avut de suferit distrugeri mari, ca urmare a războiului și că în această sarcină toate forțele elitelor țării se pun la dispoziția autorităților centrale.

Sub titluri ca: „Basarabia este un neațărnit deșert", „Barbarii sovietici în Basarabia și Bucovina care oferă un aspect tragic", „Pustiită de trupele sovietice Basarabia nu mai e decât un pustiu deșert", „Înspăimântătoarele distrugeri făcute de Ruși în Basarabia și capitala sa Chișinău", „Bolșevicii au acumulat sistematic ruinele și distrugerile în Basarabia, găsită devastată și pustie", ziarele au publicat lungi telegrame din București transmise de către trimisul special al agenției O. F. I., fostă Havas, pe frontul român.

Ziarele din 27 Iulie publică cu titluri pe mai multe coloane și în primă pagină, telegramele cu privire la ocuparea întregei Basarabii de către trupele româno-germane.

Trupele italiene au sosit pe frontul răsăritean

BERLIN, 3 (Rador). — Corpul expediționar italian a sosit în sectorul sudic al frontului de est.

Trupe de elită italiene, din provinciile Italiei de Nord, echipate în mod exemplar, au mers zile întregi cu trenul, până au ajuns aci.

Aceste regimente de elită, ale căror drapele poartă deviza „Nel nome di Roma" (în numele Romei), vor lua parte la lupte chiar zilele acestea.

Primul detașament de ostași români sosit la Chișinău

COMUNICATUL GERMAN

Valul bombardamentelor germane asupra Moscovei

BERLIN, 3 (Rador). — Dela Cartierul General al Fuehrerului înaltul comandant al forțelor armate germane comunică:

Cu ocazia distrugerii formațiunilor inamice dela vest de lacul Peipus, trupele noastre au făcut 10.000 prizonieri și au capturat un mare număr de care blindate, tunuri și alte materiale de războiu.

In celelalte sectoare ale frontului oriental, operațiile continuă cu succes.

In cursul nopții trecute, formațiuni importante de avioane de luptă au bombardat cu succes obiective militare din Moscova.

Operațiile aeriene, efectuate eri în timpul zilei și în cursul acestei nopți, contra navigației britanice, care asigură aprovizionarea Marei Britanii, au obținut succese deosebit de importante.

Aviația germană a distrus, în convoiuri puternic apărate, în largul coastei britanice de est, 6 vapoare de comerț, dintre care 2 erau pentru transportul produselor petrolifere, cu un total de 40.000 tone, avariind în mod grav un alt mare cargobot.

Atacuri încununate de succes ale avioanelor de luptă germane s'au îndreptat noaptea trecută contra mai multor aerodromuri de pe insula britanică.

In largul coastei olandeze, două vase din serviciul apărării porturilor au doborît fiecare câte un avion de luptă britanic.

Baza navală britanică dela Alexandria a fost bombardată în noaptea de 1 spre 2 August de avioane de luptă germane.

In cursul nopții trecute, avioane de luptă britanice au aruncat un mic număr de bombe explozive și incendiare asupra unor comune din Germania de nord-vest și din nordul Germaniei.

Slabe formațiuni au înaintat până la Berlin, însă, dată fiind eficacitatea artileriei apărării antiaeriene, numai avioane izolate au putut să sboare pe deasupra centrului orașului. In rândurile populației civile sunt câteva victime.

Trei avioane britanice, care au luat parte la atac, au fost doborîte.

SITUAȚIA BĂTĂLIEI CONTRA HOARDELOR BOLȘEVICE

Operațiunile de pe frontul răsăritean au depășit punctul culminant

BERLIN, 3. (Rador). — Presa germană de Duminică dimineață se ocupă de situația militară de pe frontul oriental, așa cum se prezintă după a șasea săptămână de lupte, dela începerea ostilităților pe acest front.

Ziarele arată că situația este caracterizată prin bătălii de distrugere, care au fost terminate la răsărit de Smolensk, în regiunea lacului Peipus, precum și prin bătălia de distrugere, care este pe cale să se dea în regiunea Kiewului.

„Berliner Boersenzentung" constată că situația militară pe frontul oriental după terminarea celei de a șasea săptămâni de lupte, este caracterizată prin faptul că pe toată întinderea frontului, care este de 2.500 km., forțele sovietice au fost forțate de diviziile germane să dea lupta și să primească loviturile hotărâtoare pe cari i le dă armata germană.

Operațiunile militare de pe frontul oriental, constată ziarul, au depășit deja punctul culminant și de pe acum se poate da ca un fapt cert victoria apropiată a armatei germane, împotriva forțelor sovietice.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" subliniază în deosebi situația disperată în care se găsesc diviziile sovietice, care, cu toate sforțările făcute pentru a le salva, sunt în mod continuu încercuite tot mai mult în pungi și decimate sistematic.

Presa germană, răspunzând campaniei de presă pusă la cale de englezi, în favoarea Sovietelor, amintește încercările englezilor de a transforma războiul de pe frontul oriental într'un războiu de poziții. După operațiunile din cursul ultimei săptămâni englezii vor înțelege în sfârșit că Germania și aliații săi dispun de forțe suficient de mari pentru a putea impune o decizie definitivă și în marile spații sovietice.

„Berliner Lokal Anzeiger" scrie: Distrugerea puterii militare dela răsărit este scopul predominant al forțelor armate germane. Cât de pline de roade au fost grelele lovituri date de armata germană, rezultă dintr'un apel lansat de serviciul de informații din Moscova, care cere trupelor sovietice să nu se lase intimidate sau terorizate de armele mecanice ale adversarului.

„Voelkischer Beobachter" rezumă astfel situația: Trebue să fim recunoscători Fuehrerului că a acceptat pe acest adversar într'un moment favorabil. Acum, după 6 săptămâni de războî la răsărit, noi ne dăm seama de ceeace ne aștepta. Cum ar fi decurs războiul dacă am fi lăsat pe bolșevici să aleagă momentul ce li se părea favorabil pentru a da atacul? Războaiele cunoscute până acum în Europa urmăreau sporirea sau micșorarea puterii unor anumite țări, însă niciodată nu a fost vorba de existența sau distrugerea Occidentului. De data aceasta, lupta dusă sub conducerea Reichului salvează întreaga Europă.

In timp ce diriguitorii democrațiilor se resemnează să primească soarta, adică dispariția lor, germanii privesc viitorul cu convingerea fermă că pot să pună bazele unei Europe noui și să instaureze o ordine nouă în tot Continentul nostru.

BATALIOANE DE FEMEI IN ARMATA SOVIETICĂ

HELSINKI, 4 (Rador).— Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Ziarele finlandeze anunță că din informațiile primite rezultă că peste 300.000 deținuți sovietici lucrează în mod febril la refacerea numeroaselor poduri de peste Canalul Stalin, distruse de recentele bombardamente germano - finlandeze.

In regiunea lacului Onega, autoritățile politice sovietice au ordonat înființarea urgentă a mai multor batalioane de miliție feminină. Aceste batalioane de femei ar avea misiunea de a duce războiul de „guerrilla", în scopul de a stânjeni înaintara trupelor finlandeze în această regiune, dând astfel putința infanteriei sovietice să se retragă.

Conducătorul Statului a prezidat la Predeal un Consiliu de miniștri pentru apărarea națională

COMUNICAT

In ziua de 29 Iulie cor., la ora 18, a avut loc la Predeal un Consiliu de miniștri militar, sub președinția d-lui General Antonescu, la care au participat d-nii general I. Iacobici, ministrul apărării naționale; general Gh. Dobre, Constantin Pantazi, general aviator Gh. Jienescu și contra-amiral N. Păiș, subsecretari de Stat la ministerul apărării naționale.

Consiliul s'a ocupat de chestiuni militare.

Măsuri pentru aprovizionarea Chișinăului și a Basarabiei

Dela un capăt la altul, Basarabia desrobită a început să-și schimbe structura comunistă din anul acesta de robie și să revină la vechiul ei fel de viață. Pe acolo, pe unde, până mai eri, ohrana bolșevismului distrugător a înciingat viața economică până la paralizare, transformând belșugul într'o imensă sărăcie, urmele comunismului au început să dispară.

Totuși, efectele trecerii lui pe locurile acestea încă mai persistă și nu în viața luată ca aspect ci în viața vie, în deosebi cea economică. Din cauza liniilor scoase din terasamente, din pricina sărăciei generale în care țăranul basarabean a fost împins, aprovizionarea orașelor și în deosebi a Chișinăului nu se poate face așa cum ar trebui.

De pe piață lipsesc alimentele, produsele industriale și coloniale. Piețele și bazarurile de zarzavat nu au cantități suficiente pentru a satisface nici parțial nevoile populației. Cele câteva grădini de zarzavaturi, dealtfel deajuns să îndestuleze piața Chișinăului, din cauza neputinței de organizare a acesteia, nu pot face față acestor trebuințe.

Lipsiți completamente de orice articol necesar vieții de toate zilele, miile de funcționari trimiși sau trimiși a urgenta pe teren în alte orașe sunt obligați să se aprovizioneze dela București sau din alte orașe ale țării. Mijloacele de transport fiind foarte anevoioase, nici acest fel de aprovizionare nu se poate face. In restaurantele din Chișinău care au luat ființă după desrobire, se și observă un început de speculă. Cele câteva cooperative funcționărești sunt abea în perioada de organizare. De aceea se impune ca toți comercianți refugiați, ca și cei ce doresc să se ocupe de comerț în Basarabia să fie admiși sau trimiși a merge pe teren și a pune baze organismului comerțului local în funcțiune. De asemenea este absolut necesară prezența tuturor agricultorilor și a proprietarilor agricoli refugiați. Altfel, recolta de pe câmp nu va putea fi strânsă. Odată cu întoarcerea acestora din refugiu la vechile lor vetre, este absolută nevoie să se stărue la o cât mai grabnică trimitere a preoților și învățătorilor, aceștia având menirea să creieze o stare de spirit absolut necesară în actualele împrejurări.

Mai mult:

In curând trebuind să se înceapă un nou an școlar, localurile școlare vor trebui reparate, iar altele refăcute. Nefiind cei în grija cărora cade acest lucru, învățământul va avea de suferit. Nevoile religioase reclamă prezența la posturi, tot așa de grabnică, a preoților.

D. General Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, lucrează zi și noapte la normalizarea vieții, dar se simte nevoia aportului funcționăresc, educator și comercial.

Ziarul „Pravda" recunoaște gravitatea situației din U.R.S.S

HELSINKI, 3 (Rador). — Corespondentul Agenției D.N.B. comunică:

Postul de radio din Moscova menționează un articol apărut în ziarul „Pravda". Articolul recunoaște că situația este gravă, iar dificultățile foarte numeroase.

Autorul articolului cere funcționarilor dela căile ferate să facă tot ce le stă în putință pentru a menține transportul feroviar. Populația civilă este solicitată să dea ajutor la încărcarea și descărcarea vagoanelor, fiindcă numai astfel se pot trimite spre front materiale de războiu.

Noua Românie în drum spre Răsărit

BERLIN 4 (Rador). — Corespondentul din București al ziarului „Berliner Boersen Zeitung" d. Streiter, publică un articol reportaj dintr'o călătorie în Delta Dunării și în porturile din jurul ei, în care descrie starea și atmosfera lăsate de războiul care a început acolo și care s'a depărtat spre Răsărit.

După ce arată devastările săvârșite de Rusia autorul închee cu următoarea frază:

„O nouă conducere de Stat conștientă îndrumează totul în sensul marei refaceri. Greșelile trecutului vor fi îndreptate. Noua Românie se găsește în marș, spre răsărit".

Ocupându-se de contribuția țărilor din Sud-Est, — România, Cehoslovacia, Ungaria și Croația, — la actuala campanie împotriva Rusiei bolșevice corespondentul din Budapesta al ziarului „Berliner Boersen Zeitung" scrie despre România următoarele:

România, pentru care Europa a luat asupra-și jertfe grele, pornind la lupta împotriva bolșevismului, a intrat într'un războî care i-a adus fericirea de a eși din criza națională internă și de a recâștiga teritorii răpite.

Succesele trupelor române dovedesc eroism și putere de rezistență. România a eliberat astăzi iarăși cele două provincii pierdute, Bucovina și Basarabia, iar armata germano-română, sub comanda Conducătorului Statului d. General Antonescu, înaintează cu îndrăzneală dincolo de Nistru".

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9